

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0134 van 28 mei 2013
in de zaak 1011/0384/SA/1/0325

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
3. de heer [REDACTED]
4. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 24 december 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 november 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster van 28 juni 2010 gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan [REDACTED], hierna de aanvrager genoemd, onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van een kantine, het bouwen van een nieuwe kleedruimte en het verbouwen van een bestaande kleedruimte, het aanleggen van een jeugd- en duiveltjesterrein en een ontbossing.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 27 juni 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom HUYGENS, die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de verzoekende partijen, en de heer [REDACTED], die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 16 april 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van de bestaande toestand en aanvraag nieuwe kleedruimte + ontbossing + aanleg van een duiveltjesterrein”*.

De aanvraag beoogt de regularisatie van de bestaande, onvergunde toestand en de verbouwing van een bestaande kleedruimte en het oprichten van een nieuwe kleedruimte.

Daarnaast beoogt de aanvraag de aanleg van twee bijkomende voetbalterreinen naast het al bestaande voetbalveld, meer bepaald een jeugdterrein (90 bij 45m) en een duiveltjesterrein (25 bij 35m). Hiervoor moet 3328 m² bos gerooid worden en wordt een reliëfwijziging uitgevoerd.

Rondom het jeugdterrein worden zes verlichtingsmasten ingeplant met een hoogte van 8 meter en tussen dit terrein en de aanpalende tuinen wordt een ballenvanger voorzien met een hoogte van zes meter.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan ‘St. Niklaas - Lokeren’, gelegen in gebied voor dagrecreatie.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 april tot en met 27 mei 2010, dienen de verzoekende partijen één van de vier bezwaarschriften in.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert voorwaardelijk gunstig op 14 mei 2010.

Op 7 juni 2010 adviseert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster voorwaardelijk gunstig.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt voorwaardelijk gunstig op 18 juni 2010:

“ ...

Het openbaar onderzoek

...

Evaluatie bezwaren

...

Wat deze bezwaren betreft kan mijn bestuur zich integraal aansluiten bij de motivatie, uitgebracht door het college van burgemeester en schepenen in zitting van 07-06-2010, waarbij:

*1. teneinde tegemoet te komen aan de **gegronde bezwaren** strikte voorwaarden opgelegd nl.:*

- de verplichting om, i.f.v. de opvang van het overtollige water, een afwateringsgracht of drainagegreppels op eigen terrein aan te leggen.

- het strikt respecteren van de voorwaarden, opgelegd door het agentschap voor natuur en Bos.

- de verplichte aanleg van een groenscherm.

- het aanpassen van de verlichting, teneinde de hinder t.o.v. de omwonenden zoveel als mogelijk te beperken.

*2. de **niet gegronde bezwaren** werden weerlegd.*

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

zie de motivatie uitgebracht door het college van burgemeester en schepenen.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

zie de motivatie uitgebracht door het college van burgemeester en schepenen.

Algemene conclusie

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verloren.

Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Uit de bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Ik wens bijkomend op te merken dat in de uiteindelijke vergunning wel rekening dient te worden gehouden met de principes van de watertoets. Het behoort, zoals vermeld in het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14/11/2003) in hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8, tot de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om de resultaten van de watertoets te vermelden, zelfs als manifest duidelijk is dat de vergunde werken geen enkele invloed op de waterhuishouding hebben en hiermee rekening te houden in haar uiteindelijke beslissing.

...

ADVIES

gunstig

Voorwaarden

De voorwaarden opgelegd door het college dienen strikt te worden nageleefd.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster verleent op 28 juni 2010 als volgt onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De nieuwe aanvraag wordt ingediend omdat bleek dat de vorige vergunning wat betreft het bouwen van een nieuwe kleedkamer in het verlengde van de te verbouwen kantine qua afmetingen naar de achterste perceelsgrens niet uitvoerbaar was. Hiervoor wordt het nieuw plan aangepast met een vrije afstand van min. 1m tot het behoud van de aanwezige voetweg.

De aanleg van een nieuw jeugdterrein en duiveltjesterrein was in de vorige aanvraag niet vergund en wordt opnieuw als aanvraag ingediend. Hierbij wordt de verplaatsing van de afsluiting als ballenvanger en de afwateringsbuis richting vijver op eigen erf voorzien.

Het nieuw aan te leggen veld wordt gewoon genivelleerd. Het terrein ligt momenteel in een lichte helling (noord-zuid richting). Hierbij zou het nieuw terrein aan de noordzijde een gedeelte afgegraven worden om dan aan de zuidkant op te hogen, waarbij het terrein ongeveer waterpas komt te liggen.

...

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de geldende planologische voorschriften;

Overwegende dat de ingediende aanvraag met bijkomende accommodatie en aanleg van een nieuw trapveld kan aanvaard worden binnen deze recreatieve zonering;

Overwegende dat concreet kan worden gesteld dat de goede ruimtelijke ordening niet zal worden verstoord;

Gelet op het ingediend advies van het Agentschap Natuur en Bos;

Gelet op de ingediende bezwaren en bovenvermeld standpunt van het college hierover;

In de adviesvorming van het college worden de bovenvermelde voorwaarden van het Agentschap Natuur en Bos alsmede de aanvaarde opmerkingen van de bezwaarindieners opgenomen.

Overwegende dat de ruimtelijke orde niet wordt verstoord;

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden), met de wettelijke bepaling, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt kan de ingediende aanvraag aanvaard worden.

Watertoets

Het voorliggend project heeft geen omvangrijke oppervlakte en ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is. Enkel wordt door de toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door de plaatsing van een hemelwaterput, overeenkomstig de normen vastgelegd in de geldende gewestelijke / provinciale / gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

...

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

-de voorstellen vermeld bij de verschillende onderdelen van de aanvraag in het advies van het Agentschap Natuur en Bos van 14.05.2010 dienen strikt gerespecteerd te worden.

-het aanleggen van een afwateringsgracht ter hoogte van de percelen 1572n, 1573c en 1573d.

-het voorzien van een 3m breed groenscherm tussen de te graven gracht en de neutrale zone, met streekeigen loofhout in dicht plantverband.

-het aanpassen van de verlichting waarbij de hinder naar de omwonenden beperkt wordt.

-de aanleg van de regenwaterput op eigenterrein op min.1m van de perceelsgrens ter hoogte van de nieuw op te richten kleedkamers.

-het voorzien van een voldoende geluidsisolatie bij de te verbouwen kantine om de hinder naar de omwonenden te beperken.

..."

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 6 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 13 oktober 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als volgt het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

2.6 Beoordeling

2.6.1 De watertoets

...

De door het Agentschap noodzakelijk geachte open gracht, kan onmogelijk aangelegd worden gelet op het gebrek aan ruimte tussen de voorziene neutrale zone en de perceelsgrens.

Bijgevolg wordt er een schadelijk effect voor het watersysteem verwacht op de aanpalende percelen.

2.6.2 De juridische aspecten

A. Toetsing aan de voorschriften van de bestemming van het gewestplan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven. Het standpunt van appellant dat hun terrein quasi volledig in woongebied gelegen is. Uit het gewestplan blijkt duidelijk dat het hier om een 50 m woongebied met daarachter een gebied voor dagrecreatie gaat, zodat wat aanvragers beweren, dat een belangrijk deel van de tuin van appellantten gelegen is in gebied voor dagrecreatie, klopt.

B. Toetsing aan de voorschriften van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid

De voorliggende aanvraag heeft enerzijds betrekking op de gebouwen van voetbalclub [REDACTED]. Ze voorziet deels een regularisatie van de bestaande, onvergunde toestand, deels een verbouwing van de bestaande gebouwen en deels een nieuwbouw (oprichten van nieuwe kleedruimtes).

De aanvraag is onder meer op volgende punten niet in overeenstemming met de voorschriften van deze verordening:

Artikel 15: De breedte van een looppad, gemeten tussen onafgewerkte binnenmuren, bedraagt minstens 175 cm, zodat na de afwerking van de wanden en met inbegrip van de ruimte voor plinten en leuning een vrije en vlakke doorgangsbreedte van minstens 150 cm gegarandeerd wordt.

In het ontwerp hebben de gemeenschappelijke gangen naar de kleedkamers bezoekers en de bergruimte, keuken en kantine slechts een breedte van 1,25m tussen de onafgewerkte binnenmuren. De aanvraag is dus strijdig met dit artikel 15.

Ook de breedte van de deuren en de douches voldoen niet aan de bepalingen van deze verordening.

De voorschriften van deze verordening hebben bindende kracht.

Ingevolge artikel 33 van de verordening kan de vergunningverlenende overheid, op gemotiveerd verzoek van de aanvrager, afwijkingen toestaan op de verplichtingen van dit besluit als de plaatselijke omstandigheden of speciale eisen van technische aard een andere bouwwijze vereisen of als bijzondere nieuwe technieken een evenwaardige toegankelijkheid garanderen.

Onderhavige aanvraag bevat geen elementen die ertoe kunnen leiden dat toepassing van de afwijkingsmogelijkheden van dit artikel 33 zou gemaakt worden.

Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat de aanvraag wat betreft de regularisatie van de bestaande, onvergunde toestand, deels een verbouwing van de bestaande gebouwen en deels de nieuwbouw van nieuwe kleedruimtes omwille van legaliteitsoverwegingen niet voor vergunning vatbaar is.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

Gelet op de hiervoor aangehaalde onoverkomelijke legaliteitsbelemmering kunnen geen opportuniteitsafwegingen erin resulteren dat de aanvraag voor wat betreft de regularisatie van de bestaande, onvergunde toestand, deels een verbouwing van de bestaande gebouwen en deels de nieuwbouw van nieuwe kleedruimtes, voor vergunning vatbaar wordt.

Het beroepschrift verwijst eveneens naar het onmiddellijk aangrenzen van het voetbalterrein aan het perceel van de appellanten en de mogelijke lawaaihinder bij gebrek aan een groene buffer, waardoor er ook visuele hinder zal ontstaan en het onverantwoord ophogen van het terrein.

Rondom het grootste nieuwe terrein worden acht verlichtingsmasten gepland met een hoogte van 8m. Twee van deze verlichtingspalen staan respectievelijk vlak tegen en op een afstand van 0,5m van de grens met de aanpalende percelen.

Over de sterkte van de verlichting wordt in de aanvraag geen informatie geboden.

Het grootste voetbalterrein zal zich op het dichtste punt op een afstand van 70cm van de aanpalende percelen bevinden. Er wordt niet voorzien in een bufferzone.

Hierdoor is het onmogelijk om te voorzien in een geleidelijke overgang tussen de woonpercelen van appellanten en het nieuwe voetbalterrein. Dit zal ontegensprekelijk zijn impact hebben op de belevingswaarde van de woonkavels van appellant. Er kan niet aanvaard worden dat met de nieuwe velden en neutrale zones tot op dergelijk korte afstanden van de aanpalende perceelsgrenzen gekomen wordt, wat niet betekent dat het gevraagde op zich - een voetbalplein - incompatibel is met een woonomgeving. De afstand tussen de voetbalterreinen en de aanpalende percelen moet voldoende ruim zijn en is hier zodanig minimum, dat geen groenbuffer kan voorzien (of opgelegd) worden, wat aangeeft dat het beoogde programma te zwaar is voor dit terrein, en dat het ontwerp de draagkracht van het terrein overstijgt.

De goede ruimtelijke ordening wordt door de te korte inplanting tot de aanpalende percelen, en dit zonder bufferzone, in het gedrang gebracht.

Appellanten stellen dat op heden op het perceel waar de aanvrager een nieuw jeugdterrein wil aanleggen, door Aquafin een nieuwe hoofdrioleringsbuis wordt

aangelegd net achter de percelen van appellanten, op de locatie waar in de aanvraag werken gepland worden.

Bij plaatsbezoek werd vastgesteld dat deze werken momenteel al in volle uitvoering en aanleg zijn.

In de vergunning wordt op geen enkele manier aangegeven hoe de vergunde werken kunnen verenigd worden met deze Aquafinwerken.

Bijkomend dient verwezen naar het feit dat de huidige aanvraag niet aangeeft hoe de waterafloop als gevolg van de geplande aanzienlijke reliëfwijziging zal worden opgevangen. De aanvraag voorziet het dempen van de gracht achter de aanpalende percelen en het vervangen van deze open gracht door een ingebuisde gracht.

Het water dat onvermijdelijk van het voetbalterrein rechtstreeks zal aflopen naar de aanpalende tuinen, wordt dus op geen enkele wijze gebufferd of tegengehouden.

Bijgevolg wordt er eveneens een schadelijk effect voor het watersysteem verwacht op de aanpalende percelen.

Ten slotte is het onaanvaardbaar dat quasi tot tegen de perceelsgrens max. 8 m hoge - maar verder niet gedocumenteerde - verlichtingspalen en evenmin gedocumenteerde ballenvanger ingeplant worden.

...”

Na de hoorzitting van 5 oktober 2010 beslist de verwerende partij op 18 november 2010 het beroep gedeeltelijk in te willigen en als volgt, overeenkomstig de plannen en met het naleven van een aantal voorwaarden, een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

2.6 Beoordeling

2.6.1 De Watertoets

...

Gelet op de doorgevoerde planaanpassingen kan een zowel voor de voetbalterreinen als voor de omwonenden kwalitatief afwateringssysteem gerealiseerd worden gerealiseerd. Mits het voorzien van een dergelijk systeem is geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten.

2.6.2 De juridische aspecten

A. Toetsing aan de voorschriften van de bestemming van het gewestplan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

B. Planaanpassingen tijdens de beroepsfase.

Gelet op de bepalingen van art. 4.3.1. §1. laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan het vergunningverlenend bestuursorgaan de vergunning

toch afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen. Die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen. De voorwaarde dat de ter beoordeling voorgelegde plannen beperkt worden aangepast, kan enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken.

In de loop van de beroepsprocedure werd een voorstel gedaan tot beperkte inkrimping en verschuiving van de velden, om op die manier een realistische buffer te kunnen realiseren t.o.v. de percelen van bezwaarindieners, en om de aanvraag in overeenstemming te brengen met de toegankelijkheidsverordening.

Dit voorstel heeft betrekking op kennelijk bijkomstige zaken, dwz. er worden geen nieuwe elementen toegevoegd aan het gevraagde, en vangt geen leemten op van onvolledige of vage aanvraag, en kan als voorwaarde opgelegd worden

Met dergelijke voorwaarde wordt daarenboven tegemoetgekomen aan de bezorgdheden van het college van burgemeester en schepenen en de beroepindieners.

C. Toetsing aan de voorschriften van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake toegankelijkheid

De voorliggende aanvraag heeft enerzijds betrekking op de gebouwen van voetbalclub [REDACTED]. Ze voorziet deels een regularisatie van de bestaande, onvergunde toestand, deels een verbouwing van de bestaande gebouwen en deels een nieuwbouw (oprichten van nieuwe kleedruimtes).

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

Het beroepschrift verwijst naar het onmiddellijk aangrenzen van het voetbalterrein aan het perceel van de appellanten en de mogelijke lawaaihinder bij gebrek aan een groene buffer, waardoor er ook visuele hinder zal ontstaan en het onverantwoord ophogen van het terrein.

Tijdens de beroepsprocedure zijn evenwel beperkte beperkte aanpassingen voorgesteld die aan de bezwaren kunnen tegemoetkomen: door een inkrimping van het voetbalveld met 5 m in de breedte kan het verder van de percelen van beroepindieners verschoven worden zodat aldaar wel op kwalitatieve wijze kan gebufferd worden.

Rondom het grootste nieuwe terrein worden acht verlichtingsmasten gepland met een hoogte van 8 m. Twee van deze verlichtingspalen waren oorspronkelijk voorzien vlak tegen en op een afstand van 0,5 m van de grens met de aanpalende percelen, maar komen door het wijzigend voorstel op voldoende ruime afstand van de percelen van beroepinstellers te staan. Er dient evenwel over gewaakt dat deze de percelen van de beroepinstellers niet beschijnen.

Er wordt tevens de mogelijkheid geschapen om een bufferzone aan te leggen.

Dergelijke aanpassingen resulteren er in dat de aanpalende terreinen niet meer hinder zullen ondervinden dan deze die gangbaar is voor terreinen binnen recreatiegebied. De afstand tussen de voetbalterreinen en de aanpalende percelen is toegenomen zodat een voldoende grote groenbuffer kan voorzien worden.

Hierdoor wordt een goede ruimtelijke ordening nagestreefd

2.7 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep ingesteld door derden gedeeltelijk voor inwilliging vatbaar is.

Evenwel kan stedenbouwkundige vergunning worden verleend volgens de ingediende plannen, mits volgende voorwaarden:

- het voetbalveld wordt in de breedte met 5m ingekrompen; het jeugdterrein wordt in zijn lengteas 2m opgeschoven richting duiveltjesterrein, dat ook 1m dient opgeschoven*
- de voorstellen vermeld bij de verschillende onderdelen van de aanvraag in het advies van het agentschap Natuur en Bos van 14 mei 2010 dienen strikt gerespecteerd te worden*
- het aanleggen van een afwateringsgracht ter hoogte van de percelen 1572n, 1573e en 1573d*
- het voorzien van een 3 m breed groenscherm tussen de te graven gracht en de neutrale zone, met streekeigen loofhout in dicht plantverband*
- de verlichting dient zo geplaatst dat enkel het speelveld verlicht wordt en de hinder naar omwonenden beperkt wordt*
- de aanleg van de regenwaterput op eigen terrein op min. 1 m van de perceelsgrens ter hoogte van de nieuw op te richten kleedkamers*
- het voorzien van een voldoende geluidsisolatie bij de te verbouwen kantine om de hinder naar omwonenden te beperken*
- de breedte van de gemeenschappelijke gangen (draaicirkel) naar de kleedkamers bezoekers en bergruimte, keuken en kantine dient 1,50m te zijn tussen de afgewerkte muren*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing niet.

Alhoewel het ontbreken van excepties de Raad niet belet de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, oordeelt de Raad dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan de Raad, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening.

Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij menen te lijden, als volgt, met verwijzing, voor de volledige uitwerking ervan, naar de uiteenzetting van hun ernstige middelen:

“ ...

Bij de behandeling van de verschillende middelen (in het bijzonder het derde en zesde middel), is de hinder die verzoekende partijen nu reeds lijden, en die in aanzienlijke mate zal toenemen ingevolge de geplande werken, reeds uitvoerig ter sprake gekomen. Deze hinder kan nogmaals als volgt worden samengevat:

- *schending van het uitzicht van verzoekende partijen door de inplanting van 6 lichtmasten met een hoogte van 8 m, waarvan twee op een afstand van 4 en 6 m van de perceelsgrens en door de inplanting van een 6 m hoge ballenvanger over een breedte van 45 m op een afstand van 1,8 m tot 2,6 m van de perceelsgrens;*
- *lichtvervuiling door de plaatsing van 6 lichtmasten met een hoogte van 8 m, waarvan twee op een afstand van 4 en 6 m van de perceelsgrens;*
- *lawaaihinder afkomstig van voetballers en supporters t.g.v. de inplanting van een nieuw voetbalterrein tot vlak tegen de perceelsgrenzen met de erven van verzoekende partijen, en dit gedurende de meeste weekavonden en gedurende het gehele weekend;*
- *schending van de privacy van verzoekende partijen doordat bij gebrek aan een afdoende bufferstrook rechtstreeks zicht op hun tuinen en terrassen (en in beperktere mate zelfs rechtstreeks in de woning) zal worden genomen door voetballers en supporters;*
- *vermindering van het gebruiksgenot van verzoekende partijen van hun tuinen en woningen als gevolg van elk van deze elementen van hinder;*

- *hinder door wateroverlast;*
- *hinder door het ontbreken van parkeervoorzieningen op de percelen zelf waardoor de parkeerdruk en de verkeersdruk volledig wordt afgewenteld op de omliggende, residentiële straten waaronder de Smoorstraat, met alle bijhorende hinder voor de omwonenden waaronder verzoekers (lawaai, geurhinder, (verkeers)onveiligheid, ...);*

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit leidt derhalve tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor de verzoekende partijen.

...

*De grootste hinder zal worden veroorzaakt door de te verwachten **geluidsoverlast**:*

Elk gebruik van een voetbalterrein (training of wedstrijd) brengt steeds evidente geluidsoverlast met zich mee, afkomstig van voetballers en supporters.

...

In de bestaande toestand wordt deze lawaaihinder nog gedempt door de afstand en de bestaande bomen, hetgeen niet meer het geval zal zijn indien huidige aanvraag vergund wordt.

Door de inplanting van het nieuwe voetbalterrein wordt het lawaai van voetballers en supporters nu daarenboven verplaatst tot vlak tegen de tuinen van verzoekers.

...

*Daarnaast brengt het voetbalterrein ook **visuele hinder** met zich mee. De acht voorziene lichtmasten van 8 meter hoog, ingeplant op het reeds verhoogde voetbalterrein ten opzichte van het perceelsniveau van verzoekers, zullen onvermijdelijk de huizen en tuinen van verzoekers op weekavonden in een zee van licht herschapen, en dit meermaals per week overeenkomstig het aantal avondlijke trainingen.*

De opgelegde voorwaarde in het bestreden besluit om de verlichting zo te plaatsen dat enkel het speelveld verlicht wordt en de hinder naar omwonenden beperkt wordt, is eenvoudigweg niet uitvoerbaar en niet afdwingbaar. Voor zover bekend aan verzoekers bestaat er geen dergelijke verlichting voor voetbalterreinen die 'enkel' het speelveld verlicht.

...

Bovendien wordt een ballenframe van 6m hoog voorzien over de gehele breedte van het terrein (45 m!), bovenop de vermelde verhoging van het terrein en dit (volgens de aangepaste plannen) op een afstand van slechts 1,8 m tot 2,6 m van de perceelsgrens!

Hiermee wordt het zicht van verzoekende partijen volledig verstoord.

...

*Het **recht op privacy** van verzoekers wordt bij gebrek aan een afdoende bufferstrook volledig geschonden, doordat rechtstreeks zicht op hun tuinen en terrassen (en in beperktere mate zelfs rechtstreeks in de woning) zal worden genomen door voetballers en supporters.*

...

In casu hebben verzoekende partijen zowel in hun bezwaarschrift ingediend tijdens het openbaar onderzoek als in het beroepsschrift er uitdrukkelijk op gewezen dat er zich nu reeds een parkeerprobleem stelt in de omgeving als gevolg van het gebruik van het bestaande voetbalterrein.

...

Nu al is het zo dat bussen de enige smalle onverharde toegangsweg naar de terreinen niet kunnen gebruiken waardoor ze hun toevlucht dienen te zoeken in de smalle Smoorstraat (waar ze dan vaak nog geruime tijd met draaiende motor blijven wachten).

*Bij wedstrijden wordt de onvermijdelijke verkeersstroom van bussen en auto's met voetballers en supporters van de eigen ploeg en van andere ploegen afgewenteld op de omringende straten, waaronder de Smoorstraat, met alle hinder vandien voor de omwonenden. De omgeving is geenszins voorzien op deze toestroom aan verkeer.
...*

De verwerende partij antwoordt hierop:

*“ ...
Er dient te worden opgemerkt dat de eventuele hinder die verzoekers zouden ondervinden door uitvoering van de bestreden beslissing een gevolg is van een normale invulling van de geldende gewestplanbestemming. Dergelijke hinder dient te worden aanvaard en is geen ernstige hinder in de zin van het schorsingscontentieux.*

Daarenboven betreft het eventueel nadeel geen moeilijk te herstellen nadeel, nu de hinderverwekkende constructies verlichtingspalen en een voetbalveld zijn.

Deze constructies kunnen eenvoudig en snel worden verwijderd (anders dan bij een woning bijvoorbeeld).

*Er is geen gegronde reden om de bestreden beslissing te schorsen.
...”*

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel, dat moeilijk te herstellen, en bovendien persoonlijk is.

De Raad kan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing alleen schorsen wanneer de verzoekende partijen aantonen dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een ernstig nadeel zullen ondergaan, hetgeen betekent dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto moeten aanduiden, en dat zij de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel moeten aantonen.

De verzoekende partijen moeten dit doen met concrete, in het inleidend verzoekschrift vermelde feiten en gegevens. Met later bijgebrachte feiten en/of verklaringen ter zitting kan de Raad geen rekening houden.

De aangevoerde ernstige nadelen moeten bovendien een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen voeren als moeilijk te herstellen ernstige nadelen, die zij met de vordering tot schorsing willen voorkomen, visuele hinder, lawaaihinder, schending van de privacy, wateroverlast en hinder wegens het gebrek aan parkeervoorzieningen, aan.

Vooreerst oordeelt de Raad in het algemeen dat de verzoekende partijen rekening moeten houden met hinder die inherent is aan de normale invulling van het geldende gewestplan voor percelen, gelegen in een zone voor dagrecreatie.

Meer in het bijzonder kan de Raad de door de verzoekende partijen aangevoerde visuele hinder (en lichtvervuiling) door de inplanting van 6 lichtmasten met een hoogte van 8 meter (waardoor de huizen en de tuinen van de verzoekende partijen, volgens hen, in een 'zee van licht' zullen worden herschapen) en door de inplanting van een 6 meter hoog net om ballen in op te vangen, niet als ernstige nadelen aanvaarden.

Uit de stedenbouwkundige plannen blijkt immers dat er slechts twee lichtmasten worden ingeplant aan de achterzijde van de percelen van de verzoekende partijen, en deze lichtmasten zullen het voetbalterrein verlichten: wanneer deze lichtmasten toch een deel van de percelen van de verzoekende partijen belichten, oordeelt de Raad dat de beweerde lichtvervuiling alleszins beperkt is tot de achterste delen van de tuinen van de verzoekende partijen.

De bestreden beslissing vermeldt overigens dat de verlichting zo geplaatst moet worden dat alleen het speelveld verlicht wordt.

Met betrekking tot de door de verzoekende partijen beweerde visuele hinder door de plaatsing van een 6 meter hoog net om ballen in op te vangen, oordeelt de Raad dat dit net geen blinde muur is, die wordt opgetrokken, maar dat het uitzicht van de verzoekende partijen integraal grotendeels behouden zal blijven.

Bovendien zijn de afstanden, die de verzoekende partijen in hun verzoekschrift met betrekking tot de inplanting van het net vermelden, niet correct, omdat de bestreden beslissing de aanleg van een groenscherm met een minimum breedte van 3 meter oplegt.

De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift eveneens ernstige lawaaihinder aan, afkomstig van spelers en supporters.

Het perceel, waarop het voetbalveld wordt aangelegd, is echter gelegen in een zone voor dagrecreatie en de Raad oordeelt dat de verzoekende partijen daarom rekening moeten houden met aan zulke zone inherente hinder.

De bestreden beslissing bepaalt bovendien dat er voldoende geluidsisolatie moet worden voorzien wanneer de kantine, gelegen op een perceel dat niet grenst aan de percelen van de verzoekende partijen, verbouwd wordt, zodat geluidshinder na een voetbalmatch beperkt wordt.

De verzoekende partijen stellen nog dat hun privacy zal worden geschonden omdat er, wegens gebrek aan voldoende bufferstrook, inkijk zal zijn in hun tuinen, maar de Raad oordeelt dat dit geen ernstig nadeel is.

De bufferstrook, bestaande uit een voldoende dicht groenscherm, moet immers minstens 3 meter breed zijn, waardoor de eventuele inkijk sterk beperkt wordt.

De verzoekende partijen voeren ook aan dat zij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wateroverlast zullen ondervinden.

Het is de Raad echter niet duidelijk in welke mate er sprake zal zijn van wateroverlast, omdat zowel de percelen van de verzoekende partijen, als de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, niet in overstromingsgevoelig gebied gelegen zijn, én de verzoekende partijen niet verduidelijken hoe er, ingevolge de bestreden beslissing, wateroverlast zal optreden.

De bestreden beslissing voorziet bovendien in de aanleg van een afwateringsgracht, waardoor de mogelijkheid van eventuele wateroverlast alvast sterk beperkt wordt en Raad oordeelt dan ook dat dit nadeel niet ernstig is.

Tot slot stellen de verzoekende partijen dat er hinder zal ontstaan omwille van het gebrek aan parkeerplaatsen.

De verzoekende partijen brengen echter geen enkele foto bij van de Smoorstraat of van enige andere omliggende straat, waaruit zou moeten blijken dat er inderdaad een gebrek is aan parkeerplaatsen waardoor er hinder zal ontstaan, zodat de Raad oordeelt dat dit nadeel louter hypothetisch, en niet ernstig is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en dit volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt geoordeeld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddie CLYBOUW

Eddy STORMS